

paa den i § 13 anførte Maade. Og der er god Mening deri, thi et Sogneraad skulde dog ikke have Lov til ukontrolleret at sidde og lave Valglister efter sit eget Fordogtbevidende — det vil man dog ikke kunne finde sig i — Valglisterne som skulde gælde et helt Aar for et eller flere Valg. Og navnlig kan man ikke finde sig i det, naar man vil anvende en saadan Fortolkning, som den, jeg til min Glæde hørte det ærede Medlem fra Stubbekøbing komme med — han har ikke anvendt den tidligere, men nu da den er nyttig, skal den ogsaa anses for god — at dette Ting er ude af Stand til at kritisere Valglisterne, thi saa er det for stor en Myndighed at lægge i Sogneraadets Haand, at det ved splittergale Valglisterne skal kunne tilvejebringe et galt Valg. Der blev sagt: Ja, hvad nytter det at kassere dette Valg, thi de samme, der stod paa Valglisterne forrige Gang, staar der jo igen. Dertil vil jeg sige, at hvis ikke den ene af Parterne har et større Flertal end denne Gang, saa maa det vedblive at gaa om, der er ikke andet at gøre. Og hvis saa den, der kommer ind, atter er valgt ved Stemmer, som ikke er lovlige Stemmer, saa faar den Mand ikke sit Valg godkendt. Jeg antager, at det bliver den nødvendige Følge, og jeg ser ikke, at der er noget risikabelt derved. Saa maa jo Kallerup Kredsen og Sogneraadene derovre se at faa deres Ting i Orden, saa at de kunne faa en virkelig Majoritets Beslutning. Ja, jeg finder ikke Anledning til at gøre flere Bemærkninger. At komme tilbage til de Punkter i Klagen, som jeg allerede har karakteriseret som ubetydelige eller betydningsløse, det finder jeg ikke nogen Grund til. At der her er begaaet Fejl, og at det er ved Hjælp af Fejlene, at Hr. Sloth er bleven valgt i Kallerup-Kredsen, det synes jeg er ganske utvivlsomt, og naar Fejlene have den Betydning, at en Mand er bleven valgt netop ved Fejlene, saa ser jeg ikke andet, end at Folketinget ikke blot bør, men ogsaa maa, har den Pligt at underkende et saadant Valg.

Busk: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre, og som det ærede Medlem fra Stubbekøbing (N. J. Larsen) gav mig Anledning til. Jeg kom til at tænke tilbage paa hans Ordførerskab, da Hr. Ingerslevs Valg ovre i Aarhus skulde forkastes, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) allerede har berørt. Men før jeg skal oplyse det høje Ting om nogle Udtalelser af det ærede

Medlem den Gang, vil jeg blot forudskikke to ganske korte Bemærkninger. Den ene er den, at det var jo øjensynligt, at den ærede Ordfører for Mindretallet gjorde sig Flid for at fremdrage og understrege netop det, som vor Ordfører havde sagt, at vi ikke tillagde videre Betydning. Flertallets Ordfører fremdrog loyalt alle de Klagepunkter, der vare rejste, og han bemærkede ogsaa, at en hel Del af disse Klagepunkter tillagde han ikke videre Betydning. Men det passer jo særlig i den ærede Ordfører for Mindretallets Kram netop at understrege og stadig komme tilbage til det, om hvilket Ordføreren for Flertallet netop havde sagt: det er ikke det, vi tillægge Betydning, men jeg vil loyalt referere de Klagepunkter, der ere komne frem. Den anden Ting var noget, som vi, der have forhandlet mangfoldige Gange med det ærede Medlem, kende saa godt — det var det, at han kom tilbage til Tingets tidligere Praksis, til hvad der havde været Skik og Brug alle Tider og muligt kunde gøre Indtryk paa yngre Medlemmer her i Salen, som ikke havde været til Stede ved slige Forhandlinger her tidligere. Det have vi jo hørt før saa mange Gange, og netop det gav mig Anledning til at se efter i Rigsdagstidende, hvorledes vi da have stillet os i hine gamle Dage, da vi vare med til at forkaste Valget i Aarhus, ved hvilken Lejlighed det ærede Medlem var Ordfører. Og jeg skal da tillade mig at gøre opmærksom paa, hvorledes det er gaaet til, saa kunne yngre Medlemmer derved faa rigtig god Besked om, hvad der er Tingets tidligere Praksis, og hvorledes vi have stillet os i slige Sager. Det er jo meget gammelt, nemlig fra Forhandlingen om et Valg i 1881. Da vi den 17de Januar 1882 havde til Forhandling Indstillingen angaaende Aarhusvalget, udtalte det ærede Medlem — det er Sp. 694 i Folketings-tidenden: „Det er mig kært atter ved denne Lejlighed at kunne henholde mig til et æret Medlem her i Salen, der, saavidt jeg har set i de senere Aar, hver Gang et saadant Spørgsmaal har ligget for, er bleven kaldt frem, som et aldeles uaddeleligt og fortræffeligt Vidne“. Hvem var nu det Vidne? Det var den nuværende Overpræsident i Kjøbenhavn, som da var Medlem af Tinget, og som i øvrigt har været det lige til nu. „Han udtalte i Samlingen 1866—67“ — altsaa endnu tidligere — „at naar der var Tvivl om et Valg, saa vilde det være Uret mod Kredsen, om man ikke lod Valget gaa om igen. Man skulde fremfor alt undgaa at paatvinge en Kreds